

SATAKUNNAN PIIRIN MAAKUNTAVIESTI PARKANON KÄENKOSKEN MAASTOSSA TO 6.1.2011

Parkanon Urheilijat sai tänä vuonna vastuulleen Satakunnan piirin 69. maakuntaviestin järjestelytehtävät. Edellisen kerran tämän perinteikkään viestin mestaruuksista on taisteltu Käenkosken maastoissa 24 vuotta sitten, jolloin kilpailun johtajana toimi tämän vuoden kisojen kuuluttaja, Harri Hiitti. Tällä kertaa emme valitettavasti saaneet omaa joukkuetta kokoon, mutta päätimme sen sijaan järjestää mahdollisimman hyvät kisat piirimme seuroille. Tällaisen kisatapahtuman järjestäminen on aina pienelle jaostolle varsin iso ponnistus, mutta parin viime vuoden kokemus piirinmestaruuskisojen ja junnucupin järjestelyistä on ollut koko toiminnallemme niin positiivinen asia, että otimme haasteen vastaan erittäin hyvillä mielin.

Luontoäiti on tarjonnut jo toisena peräkkäisenä vuotena aikaisen talven ja niinpä Satakunnassakin on poikkeuksellisesti päästy hiihtämään vuodenvaihteeseen mennessä jo useita viikkoja luonnon lumella. Valkeasta maisemasta huolimatta kilpalatujen kunnostus oli jälleen monien päivien ja iltojen mittava urakka, missä ehdottomasti suuriman ja hikisimmän työn tekivät Laineen Lauri ja Lahtisen Tapio sekä Niemenmaan Reijo. Näiden miesten ansiosta saimme käyttöön upouuden stadionin ja viimepäivien lumituiskujen jälkeen varmasti pian myös uuden viitosen latupohjan!

PAKKANEN PAUKKUU, MUTTA SEHÄN EI MEITÄ LANNISTA

Kisojen aattona kylmäsi varmasti koko talkooporukkaa, sillä pakkasmittari näytti vielä yhdeksän aikoihin illalla -28 astetta. Maalivaate nostettiin kuitenkin urheasti pystyyn kuin taistelun merkiksi. Pölösen Vellu lähti ajamaan latuja yötä myöten, vaikka latukonekin protestoi voimakkaasti kylmyyden kourissa... Aamulla saimme onneksi helpottuneina todeta, että pakkasherra oli tällä kertaa suotuisa. Näin saatoimme jatkaa kisojen järjestelyjä hymyssä suin.

H-HETKEN LÄHESTYESSÄ

Aamun valjetessa oli pieni hetki aikaa ihastella hienoja latuja ennen kuin kuhina kisapaikalla alkoi.

Laurin, Vellun, Jyrkin ja Jarin lapiot heiluivat latuja viimeistellessä, Reijo ja Tapio merkkasivat nauhalla ja kolmioilla reittejä, tuttu ja turvallinen ajanottoiimi Jokinen-Lindberg viritteli kalustoaan Raimon ja Mikan avustuksella, Harri kiipeili asentamaan kaiuttimia, Erkki, Pertti R ja O, Jarkko ja Jyrki tarkistivat kellojaan, mitkä Pete oli ensin metsästännyt viimeatingassa piirustustehtävistä selvittyään, Keijo asetteli suksille leimauspaikkaa, Kalevi tutki Kari L:n kanssa lähtölistoja, ensivuoden ParkUn joukkueen avausosuuden hiihtäjä Jouni sekä Heikki ja Kari M siirtyivät eväsreppuineen metsän siimekseen latuvahdeiksi, ensiavun pojat Keijo ja Juho ajoivat ”ambulanssinsa” aseisiin, kilpailukansliassa Minna ja Mari täydensivät lähtölistoja viimehetken muutoksilla, muonituksen päävastaavat Virpi ja Irene paistelivat tuoreita pullia antaumuksella Askon vahtiessa kanttiinia, Marikalle ja Anne kattoivat arpapöydän ja kioskin tanssilavalle, Ninni ja Taina akoivat käristää kisamakkaroita, Päivi laittoi mehupisteen kilpailikjoille, Ilkka asensi lettutehdasta ja makkaragrilliä, Seppo laittoi tanssisalia lämpimäksi, Ahosen neidit Silja ja Senja ottivat hoteisiinsa arparinkulat, pienemmät ja isommat hiihtokoululaiset toimivat juoksutyttöinä, paparazzeina ja ilopilkkaina, Teija, Timo, Jari, Pete ja Teijo pukivat

liikenteen ohjaus liivit päälle...

Toki kisojen valmistelut vaativat monenlaista työtä jo ennen varsinaista kisapäivääkin. Latupohjien valmistelu aloitetaan jo viikkoja aikaisemmin ja se on ylivoimaisesti kaikkein suurin yksittäinen urakka. Sen lisäksi tulee mieltä jokaiseen tehtävään henkilöt ja koota kilpailuorganisaatio kokoon, kutsua kilpailijat mukaan kisaan, ottaa ilmoittautumiset vastaan, tilata palkinnot ja numerolaput, suunnitella kioskitoiminta, tehdä opasteet, jakaa numerolaput valmiiksi seuroittain ilmoittautumisten mukaan, mieltä varainhankintaa (tukijat, arpajaiset palkintoihin), sopia yhteistyöstä eri tahojen kanssa jne. Näissäkin tehtävissä on tarvittu suuri joukko asiaan myötämielisesti suhtautuvia hiihtoihmisiä, joita ilman nämäkään kisat eivät olisi onnistuneet...

Tätä kaikkea on ollut todella mukava tehdä, sillä ihan jokainen on ottanut oman tehtävänsä hyvällä mielellä vastaan ja tullut rakentamaan onnistunutta kisatapahtumaa omalla tärkeällä panoksellaan.

KISA ON VALMIS ALKAMAAN

Ensimmäisten kisavieraiden joukossa paikalle saapui maakuntaviestin TD :ä toiminut Asko Uurasjärvi, joka valittiin hiljattain Suomen Hiihtoliiton arvostetuimpaan luottamustoimeen, liittovaltuuston puheenjohtajaksi. On todella hienoa, että Satakunnasta löytyy osaamista ja tahtoa viedä upeaa lajiamme kohti uusia haasteita ja tähtihetkiä!

Vaikka osanottajamäärä tämän vuoden viestissä olikin pienoinen pettymys sekä meille järjestäjille että koko piirin hiihdolle, alkoi Käenkosken pihamaa kuitenkin hiljalleen täyttyä autoista aamupäivän aikana. Voitelutelineitä leviteltiin, numerolappuja noudettiin ja ladulla alkoi olla vilskettä vaikka mestaruudesta saapuikin kamppailemaan lopulta vain kahdeksan joukkuetta. Enemminkin kisavieraita olisimme olleet valmiit ottamaan vastaan...

Reijon ampuman lähtölaukauksen kajahdettua ja miesten osuuden säännättyä metsään ilmoille heitettiinkin useasta suusta ajatuksia mm. erilaisista haastejoukkueista, kuntajoukkueista, koulujen huutosakkikilpailuista ym. jotta saataisiin suurempi joukko mukaan ensivuonna järjestettävään 70. juhlaviestiin. Viemme näitä ajatuksia eteenpäin piirin hiihdon johtokunnassa kevään aikana. Uskon, että yhdessä pystymme saamaan piirin hiihtoperheen kokoon lähes entisaikojen malliin kunnon karnevaalihengessä...

MAAKUNTAVIESTIN SANKARIT

Tällä kerralla viestiä hallinnoi Noormarkun Nopsan ykkösjoukkue, joka vei voiton lähes neljän minuutin marginaalilla. Kakkoskilasta käytiin huima latutaisto Ulvilan Uran ja Noormarkun Nopsan kakkosjoukkueen välillä. Lopulta hopean nappasi kahden sekunnin turvin Ulvila pronssimitalien matkatessa Noormarkkuun kultaisten seuraksi.

HAASTETTA

ENSI VUONNA MYÖS PARKANON URHEILJOILTA ON JOUKKUE MUKANA!

Siinä samalla haastetta myös muille seuroille!!!! Unohdetaan liika ryppyotsaisuus ja laitetaan kokoon oman näköinen joukkue. Nyt olisi tärkeintä osanotto ja seurahengen kohotus. Uskon, että Satakunnassa pystytään vähän parempaankin kuin mitä tämän vuoden laduilla nähtiin!

Kisavieraat ja muutamat paikalle saapuneet kisaturistit näyttivät viihtyvän luonamme erittäin hyvin. Saimme kehuja hienoista laduista ja puitteista, sujuvista ja onnistuneista kisajärjestelyistä, herkullisista tarjoiluista sekä iloisesta ja hyväntuulisesta vieraanvaraisuudesta. Erityisen tyytyväinen olen juuri siitä, että pienen seuramme vahva seurahenki heijastui kisavieraille asti positiivisena vireenä. Kiitos, että jokainen teistä oli luomassa tätä onnistunutta tapahtumaa suurella sydämellä JA hurtilla huumorilla! Uskon, että aina kun antaa itsestään, samalla myös saa jotakin sellaista, mitä ei muulla tavoin voi saavuttaa.

”Jokaisen vanhemman pitää muistaa,
että eräänä päivänä heidän lapsensa
seuraavat heidän esimerkkiään,
ei heidän ohjeitaan.”

Parkanon Urheilijat / Hiihtojaosto